

strafmaksimum, som hvor egentligt samleje har fundet sted.

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 225 straffes den, som har kønslig omgængelse med en person af samme køn under omstændigheder, der svarer til de i §§ 216–220 og 222–223 angivne, med fængsel indtil 6 år. I visse tilfælde er denne strafferamme både efter de gældende regler og efter de foreslåede nye strafferammer lavere end ved heteroseksuelle forhold, f. eks. ved voldtægt efter § 216. I andre tilfælde er strafferammen i § 225 højere end de tilsvarende bestemmelser om heteroseksuelle forhold, f. eks. § 217 om opnåelse af samleje ved ulovlig tvang.

Denne forskel i strafferammernes størrelse er efter justitsministeriets opfattelse uheldig. Det foreslås derfor, at § 225 ændres, således at der gælder samme strafferamme for homo- seksuelle som for heteroseksuelle forhold. Ændringsforslaget svarer med redaktionelle ændringer til det af medlemmer af det radikale venstre fremsatte forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov (L 180).

Det tilføjes, at justitsministeriet finder det rigtigst at opretholde den gældende systematik, hvorefter §§ 216–223 omhandler tilfælde med egentligt samleje, mens anden kønslig omgængelse end samleje mellem personer af modsat køn behandles i § 224 og kønslig omgængelse med en person af samme køn i § 225. Det vil efter justitsministeriets opfattelse kun være hensigtsmæssigt at gennemføre ændringer i denne systematik i forbindelse med en mere samlet revision af straffelovens 24. kapitel om forbrydelser mod kønssædeligheden.

Til nr. 8

Ændringsforslaget er en konkretisering af farlighedssynspunktet, som ligger til grund for den nuværende retstilstand.

Det bør derfor tydeliggøres i lovteksten, at anvendelse af skarpladte skydevåben eller andre særlig farlige våben eller midler ubetinget vil give en skærpelse i straffen.

De senere års væbnede røverier og overtrædelser af våbenloven kræver en skærpelse, som forhåbentlig vil medføre færre tilfælde af røverier, hvor skarpladte våben bliver brugt.

Til nr. 9

Ved ændringsforslaget indføres sager om overtrædelse af straffelovens § 191 blandt de sager, der på trods af en strafferamme på 8 år eller derover dog ikke skal behandles med medvirken af nævninge. Straffelovens § 191 udskiller til særskilt streng behandling visse overtrædelser af lovgivningen om euforiserende stoffer. Som begrundelse for at undrage også narkotikasager fra behandlingen ved nævningeting skal henvises til, at disse sager oftest er særdeles vanskelige at overskue såvel i faktum som i de bevismæssige problemer. Det er således nævnt af politidirektøren i København i dennes udtalelse over justitsministeriets lovudkast, at de til politirapporter, i underretterne og i nævningetinget afgivne forklaringer af vidner og medgerningsmænd er forvirrende, undvigende, modsigende og urigtige på en sådan måde, at det vil være overordentlig vanskeligt for nævningene at give de entydige svar, der kræves af dem. Det er sammesteds nævnt, at ikke mindst den lange berammelsestid medfører, at de afgivne forklaringer ofte afgives under indtryk af trusler eller anden form for pres.

Ændringsforslag

til

II. Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje

[af Aase Olesen (RV) m. fl.]

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kjørulff-Schmidt (FP) og Knud Lind (FP)), tiltrådt af *justitsministeren*:

a

1) Lovforslaget deles i to lovforslag med følgende titler og indhold:

A. »Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje« omfattende indledningen samt nr. 1, nr. 3, nr. 4, nr. 5 og nr. 6.

B. »Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje« omfattende indledningen samt nr. 2.